

وظیفه ما هیئت‌ها

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّهُمْ الْكُفْرَانُ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

و اگر پیمان‌هایشان را پس از تعهدشان شکستند و در دین شما زبان به طعنه و عیب‌جویی گشودند، در این صورت با پیشوایان کفر بجنگید که آنان را [نسبت به پیمان‌هایشان] هیچ تعهدی نیست، باشد که [از طعنه زدن و پیمان‌شکنی] بازایستند. (آیه ۱۲ – سوره توبه)

آنچه امروز در غزه پس از آتش‌بس اخیر می‌گذرد، **سند دیگری** از ماهیت عهدشکن رژیم اشغالگر است؛ البته، همزمان با عقد قرارداد آتش‌بس نیز، براساس سابقه عهدشکنی آن رژیم، بسیاری از تحلیلگران پیش‌بینی می‌کردند که نتانیاهو پس از پایان مرحله اول آتش‌بس، مجدداً جنگ را آغاز کند؛ بنابراین، نقض آتش‌بس از سوی رژیم اسرائیل، موجب **شگفتی** نیست و امری قابل پیش‌بینی بوده است.

آنچه موجب شگفتی است حاکم شدن قانون جنگل بر روابط بین‌الملل و بلااثر بودن مقررات و سازمان‌های بین‌المللی است، به طوری که زورمداران اعتنایی به میثاق‌های بین‌المللی ندارند و طبق آنچه به نفع خود بدانند بی‌محابا عمل می‌کنند؛ چنانچه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا با نادیده گرفتن حقوق بین‌الملل، از اخراج فلسطینی‌ها از غزه حمایت می‌کند و حتی آن را ملک طلق خود می‌داند، حکم دیوان کیفری بین‌المللی علیه نتانیاهو را به سخره می‌گیرد و شیوه کاربرد زور را به جای حل عادلانه مشکلات بین‌المللی، سرلوحه سیاست خود قرار می‌دهد.

آن‌ها نه تنها قوانین بین‌المللی را به سخره می‌گیرند که به هیچ ارزش اخلاقی نیز پای بند نیستند؛ وقتی رژیم جنایت‌کار اسرائیل بدون اعلام قبلی در نیمه‌شب و در ظرف یک دقیقه ۱۰۰ نقطه غزه را بمباران می‌کند و زنان و کودکان زیادی را که به اعتماد آتش‌بس در خوابی آرام بودند، به خاک و خون می‌کشد و در روزهای بعد نیز تجاوزهای خود را همچنان ادامه می‌دهد، بدون تردید به هیچ اصل اخلاقی باور ندارد و فقط زور را ملاک عمل خود می‌داند.

اسلامی به‌طور یکپارچه نسبت به تحریم اقتصادی

رژیم اسرائیل همت می‌گماردند و به

برخی دولت‌های منطقه اجازه

نمی‌دادند، به تامین سوخت

مورد نیاز ماشین‌های جنگی این

رژیم و ادامه تجارت با آن رژیم

خونخوار و عهدشکن پردازند،

شاید می‌توانستند تا حدی

جلوی جنایت‌های آن رژیم را علیه

ملت مظلوم فلسطین بگیرند.

جای تاسف است که کشورهای اسلامی در برابر تداوم

جنایت‌های آشکار رژیم نسل‌کش

اسرائیل صرفاً به صدور بیانیه‌های

بی‌اثر بسنده می‌کنند، در حالی

که اگر در برابر تجاوزهای رژیم

اشغال‌گر می‌ایستادند، آن رژیم

نمی‌توانست تا این حد با

برخورداری از حمایت غرب همه

اصول اخلاقی و مقررات بین‌المللی را

زیر پا بگذارد یا لاقلاً اگر مجموعه کشورهای

قضیه‌ی غزه، این وظیفه‌ی واکنش بر دوش همه‌ی ما

وجود دارد؛ باید واکنش نشان بدهیم؛ عده‌ای

گرسنه‌اند، عده‌ای زیر بمبارانند، عده‌ای دارند صدتا

صدتا به شهادت می‌رسند. در این جبهه بندی‌های

متعددی که وجود دارد در سطح جهان، در سطح

کشور، عالم - چه عالم دانشگاه، چه عالم حوزه - باید

اولاً تلاش کند حق را بشناسد، حق مشخص بشود،

در کنار حق پایستد؛ بی‌تفاوتی، نگاه کردن بی‌تفاوت،

برای عالم و دانشمند جایز نیست.

جمله‌ی معروف امیرالمؤمنین علیه السلام در این

زمینه، حرف را تمام می‌کند: «وَمَا أَخَذَ أَهْلُ عَلَى الْعُلَمَاءِ

أَلَّا يُقَرَّوْا عَلَى كِبْرَةِ ظَالِمٍ وَال سَعْبِ مَظْلُومٍ»؛ یعنی

خدای متعال این تعهد را از علما گرفته، از دانشمندان

گرفته که در این زمینه تحمل نکنند «کِبْرَةَ ظَالِمٍ» و

«سَعْبِ مَظْلُومٍ» را؛ نباید تحمل کنند پرخوری ستمگر و

گرسنگی ستم‌دیده را؛ «أَلَّا يُقَرَّوْا». باید عکس‌العمل

نشان بدهیم، واکنش نشان بدهیم. امروز، در

